

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/100/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111225614
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8111225614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Petra Šama a JUDr. Romana Tótha, v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom v Bratislave, Košická 56, IČO: 35 838 825, zastúpeného Advokátskou kanceláriou HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefanovičová 12, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: J. H., nar. XX.X.XXXX, posledne bytom J., H. R. X, t.č. na neznámom mieste, zastúpenému ustanovenou opatrovníčkou H. L., tajomníčkou Krajského súdu v J., o zaplatenie 721,49 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 9.5.2012 pod č.k. 11C/231/2011 - 119, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov vyššie označeným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 721,49 €, pozostávajúcej z istiny vo výške 509,53 €, úrokov z úveru ku dňu 21.12.2010 vo výške 7,15 €, úrokov z omeškania ku dňu 21.12.2010 vo výške 196,19 € a poplatkov vo výške 8,62 €. Zároveň rozhodol, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

Rozhodol tak po zistení, že žalobca nárok uplatnil zo zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 2.12.2003, uzavretej medzi jeho predchodcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., a žalovaným. Tejto zmluve predchádzala zmluva zo dňa 28.8.2000 o sporozírovom účte, uzavretá podľa § 708 až 715 Obch. zákonníka. Dohodnutý bol pri tom úverový rámec 15.000,- Sk s úrokmi 10,85 % p.a. a konečná splatnosť úveru bola stanovená na 1.12.2004.

Zmluva bola uzavretá na dobu jedného roka a jej platnosť sa predlžovala vždy o jeden rok, maximálne do 65. roku veku dlžníka, pokiaľ dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o jej predĺženie (č. IV). Podstatou zmluvy bol záväzok veriteľa na poskytnutie úveru dlžníkovi tým spôsobom, že bude realizovať jeho príkazy na prevod alebo výbery finančných prostriedkov zo sporozírového účtu aj v prípade, ak nebude existovať dlžníková pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladu na jeho účet, a to do výšky úverového rámca. Úverová zmluva predstavuje tzv. typovú alebo formulárovú zmluvu. Listom zo dňa 13.8.2007 Slovenská sporiteľňa, a.s., (predchodca žalobcu) vypovedala zmluvu o sporozírovom účte žalovaného. Zostatok na jeho účte vyčíslila sumou 15.181,50 Sk. Po opakovanom neúspešnom doručovaní bola zásielka uložená na pošte dňa 16.8.2007. Dňa 21.12.2010 bola uzavretá písomná zmluva o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou,

a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, ktorej predmetom, okrem iných, bola aj pohľadávka tvoriaca predmet tohto sporu. Tá predstavuje istinu 509,53 €, kapitalizovaný úrok 10,85 % ročne z istiny od výpovede zmluvy do 21.12.2010 (do postúpenia pohľadávky) vo výške 7,15 € a kapitalizované úroky z omeškania 9 % ročne z istiny za to isté obdobie vo výške 196,19 € a napokon poplatky za správu účtu 0,25 % mesačne z výšky úverového rámca vo výške 8,62 €.

Súd prvého stupňa nárok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy o kontokorentnom účte zo dňa 2.12.2003 posúdil podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia, a zároveň ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, taktiež v znení účinnom v čase jej uzavretia.

Keďže ustanovený opatrovník žalovaného vzniesol námietku premlčania nároku a žiadal žalobu zamietnuť, v súvislosti s premlčaním uzavrel, že pre spotrebiteľa ako dlžníka je nevýhodnejšia úprava premlčania v Obchodnom zákonníku, ktorý upravuje štvorročnú premlčaciu lehotu, než úprava v Občianskom zákonníku, ktorý zakotvuje len trojročnú premlčaciu lehotu. S poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 Obč. zákonníka (v znení novely č. 150/2004 Z.z.), preto platí pre spotrebiteľa výhodnejšia právna úprava, teda úprava v Občianskom zákonníku. V danom prípade premlčacia doba začala plynúť najneskôr od 1.10.2007, kedy došlo k ukončeniu zmluvy výpoveďou (výpoveď doručená 16.8.2007 a výpovedná lehota uplynula 30.9.2007) a preto trojročná premlčacia lehota uplynula 1.10.2010. Keďže žaloba bola podaná na súd až 19.9.2011, v dôsledku námietky premlčania návrh žalobcu zamietol. Ohľadom záveru o premlčacej lehote v zmysle Obč. zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.1.2011 sp. zn. 5MCdo/20/2009, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 pod č. k. 17Co/167/2011-73. Zároveň, keďže zmluva o kontokorentnom úvere neobsahovala údaj o RPMN podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v tejto súvislosti žalobca nemá nárok na uplatňovanie úrokov a poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/ tohto zákona).

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešný žalovaný si nárok na náhradu trov uplatnil, tieto mu priznané neboli, pričom žalobca bol v konaní neúspešný.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal zrušiť rozsudok a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolanie zdôvodnil v podstate predovšetkým tým, že právne relevantnou skutočnosťou na posúdenie otázky premlčania je okamih uzavretia zmluvy, pričom až podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, účinného až do 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Pretože ustanovenia Obč. zákonníka zmluvu o úvere neupravujú a za druh spotrebiteľskej zmluvy by ju bolo možné považovať až od 1.1.2008 je nepochybné, že v prejednávacom prípade sa jedná o zmluvu obchodno-právneho charakteru. Teda ide o zmluvy, ktoré sa spravujú ručne ustanoveniami Obch. zákonníka bez ohľadu na subjekty, ktoré ju uzavreli. Podľa ustanovenia § 879 j) Obč. zákonníka v znení neskorších predpisov, vznik právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1.1.2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov. V uvedenom období Obč. zákonník ustanovenia obsahujúce neprijateľné podmienky neupravoval. V prípade aplikácie spomenutého ustanovenia Obč. zákonníka by preto išlo o neprípustnú retroaktivitu, kedy nová právna úprava mení sám vznik určitého právneho vzťahu alebo následky právneho vzťahu, ktoré nastali pred dňom jej účinnosti. Uzavrel, že na právne vzťahy vzniknuté pred 1.2.2004 sa aplikuje štvorročná premlčacia lehota v zmysle Obch. zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy. Jednou zo všeobecných komunitárnych zásad právneho štátu je zásada právnej istoty, ktorá uvedenými zmenami bola porušená. Tu vzniká značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, ale v neprospech veriteľa.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa zásad uvedených v § 212 ods. 1, 2, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Ak súd prvého stupňa jeho návrh zamietol z dôvodu

premlčania, v tejto súvislosti správne zistil skutkový a správne ho aj právne vyhodnotil. Preto odvolací plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a odvolacím dôvodom žalobcu odvolací súd dopĺňa:

Uplatnený nárok žalobca vyvodí zo zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 2.12.2003, ktorej predchádzala zmluva o sporožírovom účte zo dňa 28.8.2000, všetky uzavreté medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovaným. V čase uzavretia týchto zmlúv už platil zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. ochrane spotrebiteľa v znení neskorších doplnkov, účinného v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere (ku dňu 2.12.2003), typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu, alebo podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Je nepochybné, a v tejto súvislosti aj správne konštatoval súd prvého stupňa, že v prípade oboch zmlúv ide o typové zmluvy v zmysle uvedeného ustanovenia, pričom žalovaný ich uzavrel ako spotrebiteľ. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že keďže ide o spotrebiteľský úver, už podľa svojej povahy z neho vyplývajúci vzťah nemôže byť obchodnoprávnym vzťahom, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Obch. zákonníka, ale vzťahom občianskoprávnym, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Obč. zákonníka. Teda aj podľa ustanovení Obč. zákonníka sa o prejednávanom prípade posudzuje plynutie 3-ročnej premlčacej doby, teda tak, ako to správne uzavrel súd prvého stupňa, keď návrh žalobcu ako podliehajúci premlčaniu zamietol.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, ich náhrada mu priznaná nebola.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.